

El bisbe Joan ret homenatge a Mn. Sebastià Aldomà a Cali

Mons. Piris va presidir la celebració de l'Eucaristia, que es va celebrar a l'església del cementiri parc Jardins de l'Aurora, on reposa Mn. Sebastià. El mateix temple on durant quatre dècades va ser el capellà i en el qual va arribar a celebrar 44.000 misses exequials. L'església es va quedar molt petita per l'afluència de persones que van voler acompanyar als preveres lleidatans, que amb aquest acte volien retre homenatge a qui fa 53 anys va deixar la diòcesi de Lleida per anar a servir a terres colombianes.

Abans d'iniciar-se la missa, es va llegir un escrit sobre Mn. Sebastià, on es donava compte de la seva obra i de l'estima que els ciutadans de Cali li tenien.

El bisbe Joan i Mn. Josep Anton també van visitar la sepultura on reposa Mn. Sebastià, al qual se li ha reservat una tomba davant de la capella del cementiri Jardins de l'Aurora.

El bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris, i el vicari de Pastoral de la Diòcesi, Mn. Josep Anton Jové, van participar, el passat 18 de gener, en una emotiva i multitudinària cerimònia a la ciutat colombiana de Cali, en honor del sacerdot lleidatà Mn. Sebastià Aldomà Bonjoch, recentment traspasat.

Jornada Mundial de les Migracions

Un any més les comunitats llatines, romaneses i africanes ens hem reunit en una jornada festiva que ha tingut com a acte inicial l'Eucaristia, celebrada a l'Església de la Mare de Déu del Carme. Enguany, per l'absència del nostre bisbe, ha presidit la missa Mn. Joan Mora, rector i delegat diocesà de la Pastoral de Migracions. Han concelebrat amb ell els dos sacerdots romanesos.

El pare Joan ens ha convidat a caminar junts, essent participatius, buscant entre tots noves alternatives per a construir una societat millor on es respectin la igualtat i la dignitat de tothom i el seu dret al treball, a l'habitatge i a l'ocupació amb noves formes de participació.

A continuació, ha tingut lloc el festival folklòric multicolor al Col·legi de la Sagrada Família.

La comunitat romanesa, catòlica i ortodoxa, han presentat sen-

gles actuacions. Com en totes les nostres celebracions, el fermall d'or s'ha fet amb la ballada d'una sardana.

Els joves han clausurat l'acte amb una representació de mim, mostrant els cinc continents mentre es llegia un paràgraf del missatge del Sant Pare amb ocasió de la Jornada.

A la tarda, ha tingut lloc un torneig de futbol sala. La Jornada ha deixat un record agradable en els nostres cors.

Pedro Huevo

AJUDANT A VIURE

Una saviesa nova

Per a la Jornada del Malalt se'ns proposa aquest any un tema de certa profunditat, amb un text del llibre de Job (29,15): «Jo era ulls per al cec, era peus per al coix». I se'ns demana la «Saviesa del cor» perquè, amb un cor nou, és possible una altra manera de mirar les coses, inclosa la malaltia i el dolor.

Ens cal aquesta Saviesa que ens fa mirar amb profunditat i exercitar el pensament crític perquè, massa vegades, vivim a cop de titulars de premsa o d'un seguit d'esdeveniments que ens distreuen clarament. El silenci quasi bé ha desaparegut de les nostres vides i hem d'estar sempre connectats. Aquesta saviesa del cor, càlida, reposada, tal vegada, ens pot fer por però en realitat és l'única capaç d'atorgar-nos una arrel estable.

En aquest moment de l'Església, el papa Francesc en *Evangelii Gaudium* ens convida a tornar a Jesús i arribar a tots sense excepcions. Però ens pregunta: «A qui hauria de privilegiar? Quan hom llegeix l'Evangelí, es troba amb una orientació contundent: no tant els amics i veïns rics sinó sobretot els pobres i malalts, aquells que solen ser menyspreats i oblidats, aquells que "no tenen amb què recompensar-te" (Lc 14,14). No han de quedar dubtes ni hi caben explicacions que afebleixin aquest missatge tan clar» (EG 48).

La saviesa del cor consisteix en la recuperació de la mirada cap a la persona que pateix, i amb actitud contemplativa. Una mirada com la de Jesús, que mai passava de llarg davant qui estava sofrint. Hem d'afinar la mirada per descobrir on són avui els malalts, com estan sent acompanyats en la nostra societat i en l'Església.

Al Missatge Pontifici d'enguany se'ns diu: Saviesa del cor és servir al germà estant amb ell. El temps que es passa al costat del malalt és un temps sant. Demanem amb fe viva a l'Esperit Sant que ens atorgui la gràcia de comprendre el valor de l'acompanyament silenciós, que ens porta a dedicar temps a aquestes germanes i aquests germans que, gràcies a la nostra proximitat i al nostre afecte, se senten més estimats i consolats. Ens oblidem de la dimensió de la gratuïtat, de l'ocupar-se, del fer-se càrrec de l'altre. La caritat té necessitat de temps. Temps per guarir els malalts i temps per visitar-los. Temps per estar al seu costat. La malaltia i l'experiència del dolor pot ser lloc privilegiat de la transmissió de la gràcia i font per aconseguir i reforçar la saviesa del cor.

Viurem aquest 2015, també, amb una atenció especial a la vida religiosa. Per això, desitgem agrair la immensa labor que tants religiosos/es han fet i fan amb els malalts. I animar i enfortir la il·lusió de les nostres comunitats religioses perquè segueixin essent motor d'atenció i resposta esperançada a tants reptes que se'ns plantegen cada dia al món de la salut.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ **LLUM DELÀS**

L'alegria de la fe

La religiosa del Sagrat Cor i psicòloga Llum Delàs assegura que hi ha un abans i un després de l'*Evangelii Gaudium*. La novetat d'aquesta exhortació, com a estil de transmetre i comunicar la fe, és «l'alegria, que brolla del cor quan aquest es deixa amarrar de l'amor de Déu que rebem gratuïtament cada dia si ens deixem treballar i acollir per Ell en el silenci i en l'escolta de la seva Paraula, Jesús».

Què està canviant el papa Francesc quant a la transmissió de la fe?

Els canvis es fan entre tots. Ell orienta a deixar de banda les transmissions avorrides, fetes de normes, lleis i doctrines proselitistes per a impulsar una catequesi de proposició, d'invitació a ser feliç i fer feliços els altres, de buscar companys de camí per mostrar al món que passar per aquesta vida fent el bé transforma la realitat i la mateixa religió. Una religió feta de rigideses allunya; feta d'amor més fort que la mort uneix, pacífica, contagia.

Tenim la teoria clara, però aplicar-la és el que costa...

La conversió de la nostra pròpia vida i la conversió de les comunitats que seguim Jesús és sempre difícil. Estem pagats de nosaltres mateixos. Tendim a pensar que són els altres els qui s'han de convertir. Ens costa perquè, en comptes de mirar-lo a Ell, ens acontentem amb seguir línies de pensament amb les quals estem d'acord.

Per què la crisi és una oportunitat evangelitzadora?

Perquè és una greu dificultat per a moltes persones properes. Estem preocupats i ocupats a tornar a donar sortida a persones i famílies que han caigut en un clot i no saben sortir a la superfície o no poden. Evangelitzar és escoltar aquesta realitat; amb amor, amb comprensió, donant la mà i procurant poder dir aquell «aixeca't i camina» de Jesús amb fets compromesos.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels exclosos

Senyor misericordiós, tu m'has concedit el coratge de sentir que tens necessitat de mi, dóna'm també la força d'estimar els exclosos tant com tu m'estimes i tens necessitat de mi.

Senyor, tu saps que ser exclòs significa ser el més pobre entre els pobres.

Fes que esdevinguem tots rics en el teu Regne a la terra, sabent que tu tens necessitat de nosaltres, i que nosaltres tenim necessitat els uns dels altres.

El teu amor, la teva misericòrdia i la teva presència són els tresors més grans en la meua vida. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Educar a los hijos con una nueva relación

De entrada, quiero puntualizarle bien clara esta premisa: siempre que surge una nueva persona en la vida de un progenitor, se suelen producir cambios radicales en la relación que este mantenía con los

hijos. No se trata de que un padre deje de lado a los críos, pero sí que compruebo que se produce un relajamiento en el ámbito de los afectos (aunque puede ser temporalmente), ya que ahora se vuelcan preferentemente en la nueva pareja.

«Desde que papá sale con María José, su nueva novia, las cosas ya no son iguales entre nosotros. Le noto distante y tenso. Ya no está pendiente de mí como lo estaba antes, cuando me decía que era la *niña de sus ojos*. Ahora sólo está pendiente de ella.» (Añoranza de una niña de ocho años)

«No puedo tolerar las caricias y besos que le da mi padre a su novia, porque nunca vi que se los diera a mi madre.» (Confesión de una niña de diez años, celosa de la nueva relación de su padre)

Aquí es donde se demuestra si los padres están realmente pendientes de la educación y de la estabilidad emocional de sus hijos. Muchos niños se hacen un lío, porque están muy atentos a las relaciones afectivas y sexuales de sus padres. Si la cosa «va en serio», consejo comunicárselo al niño o niños. Otra cuestión peliaguda es la semántica a emplear. Evitemos los *amores mercuriales*, que se unen y desunen como las bolitas de mercurio salidas de un termómetro roto y pueden llevar de cráneo a los hijos, y a nosotros también.

Dr. Paulino Castells

(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Un tres en uno para la Cuaresma

¿Nos oxidamos? ¿Quizás se nos oxida el corazón? ¿Cogemos algunas manías o bien la inercia de una voluntad menos recta o tal vez un exceso de mirarnos en el espejo de nuestro propio yo...? No nos iría mal un buen lubricante, un *tres en uno* que nos retorne la agilidad en nuestro camino.

Oración, ayuno y limosna, tres soluciones en una, que se nos propondrán desde el próximo Miércoles de Ceniza. Tres medios convertidos en una sola cosa: «Oración, ayuno, misericordia son una cosa sola, y reciben vida la una de la otra. El ayuno es el alma de la oración y la misericordia es la vida del ayuno.» (San Pedro Crisólogo)

En las palabras del profeta —«Convertíos a mí de todo corazón» (Joel 2,12)— encontramos nuestro centro: Jesucristo es nuestro modelo. Tres cosas unificadas en una, en Él y en nuestros hermanos. Nuestro corazón convertido sea de alguna manera «el amor en el corazón de la Iglesia» (Papa Francisco, Manila, 16 de enero de 2015).

Para conseguirlo, el Papa nos pide: «Fortaleced vuestros corazones». Ilusionados, acojamos la gracia reconciliadora del Señor. Él es nuestra fuerza. Como hizo María, nuestra alegría sea acoger la Palabra del Señor.

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

16. ■ Dilluns (litúrgia hores: 2a setm.) [Gn 4,1-15.25 / SI 49 / Mc 8,11-13]. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustinià.

17. ■ Dimarts [Gn 6,5-8;7,1-5.10 / SI 28 / Mc 8,14-21]. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

Comença el temps de Quaresma

18. ■ Dimecres de Cendra [Jl 2,12-18 / SI 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Joan de Fièsola (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

19. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / SI 1 / Lc 9,22-25]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; sant Jordi, monjo; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Divendres [Is 58,1-9a / SI 50 / Mt 9,14-15]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. v), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustinià, de Castelló d'Empúries; beats Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / SI 85 / Lc 5,27-32]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i doctor de l'Església, cardenal; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo. Festa de la Misteriosa Llum de Manresa.

22. ■ † Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 9,8-15 / SI 24 / 1Pe 3,18-22 / Mc 1,12-15]. La Càtedra de sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. iv. Santa Margarida de Cortona, religiosa; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Levític (Lv 13,1-2.45-46)

El Senyor digué a Moisès i a Aharon:

«Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin tèmmer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots.

»Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: "Impur, impur!" Mentre el mal persisteixi, són impurs, i han de viure sols, fora del campament.»

▶ Salm responsorial (31)

R. *En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill.*

Feliç el qui ha estat absolt de la falta / i ha vist sepultat el seu pecat. / Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa, / i dintre seu ja no manté l'engany. R.

M'he decidit a reconèixer la falta, / no us he amagat més el meu pecat. / Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor, / m'heu perdonat la culpa comesa. R.

Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor; / homes rectes, aclameu-lo. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,31-11,1)

Germans, quan mengueu o begueu, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,40-45)

En aquell temps, es presenta a Jesús un leprós, s'agenolla i li diu, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar». Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur». A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat, i certificar així que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà a proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles, i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu.

▶ Lectura del libro del Levítico (Lv 13,1-2.45-46)

El Señor dijo a Moisés y a Aarón: «Cuando alguno tenga una inflamación, una erupción o una mancha en la piel, y se le produzca la lepra, será llevado ante Aarón, el sacerdote, o cualquiera de sus hijos sacerdotes. Se trata de un hombre con lepra: es impuro. El sacerdote lo declarará impuro de lepra en la cabeza. El que haya sido declarado enfermo de lepra andará harapiento y despeinado, con la barba tapada y gritando: "¡Impuro, impuro!" Mientras le dure la afección, seguirá impuro; vivirá solo y tendrá su morada fuera del campamento.»

▶ Salmo responsorial (31)

R. *Tú eres mi refugio, me rodeas de cantos de liberación.*

Dichoso el que está absuelto de su culpa, / a quien le han sepultado su pecado; / dichoso el hombre a quien el Señor / no le apunta el delito. R.

Había pecado, lo reconocí, / no te encubrí mi delito; / propuse: «Confesaré al Señor mi culpa» / y tú perdonaste mi culpa y mi pecado. R.

Alegraos, justos, y gozad con el Señor; / aclamadlo, los de corazón sincero. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 10,31-11,1)

Hermanos: Cuando comáis o bebáis o hagáis cualquier otra cosa, hacedlo todo para gloria de Dios. No deis motivo de escándalo a los judíos, ni a los griegos, ni a la Iglesia de Dios, como yo, por mi parte, procuro contentar en todo a todos, no buscando mi propio bien, sino el de la mayoría, para que se salven. Seguid mi ejemplo, como yo sigo el de Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,40-45)

En aquel tiempo, se acercó a Jesús un leproso, suplicándole de rodillas:

«Si quieres, puedes limpiarme.» Sintiéndolo lástima, extendió la mano y lo tocó, diciendo: «Quiero: queda limpio.» La lepra se le quitó inmediatamente, y quedó limpio. Él lo despidió, encargándole severamente: «No se lo digas a nadie; pero, para que conste, ve a presentarte al sacerdote y ofrece por tu purificación lo que mandó Moisés.» Pero, cuando se fue, empezó a divulgar el hecho con grandes ponderaciones, de modo que Jesús ya no podía entrar abiertamente en ningún pueblo; se quedaba fuera, en descampado; y aun así acudían a él de todas partes.

Jesús guareix un leprós. Pintura de Nicolás Florentino (s. xv), Catedral Vella, Salamanca

COMENTARI

Marginat per la lepra

No podem admetre que una persona sigui discriminada i marginada pel fet de tenir la sida, l'ebola o la lepra. Fóra tenir el cor endurit. Després de la intensa jornada de Cafarnaüm, narrada en els evangelis dels darrers diumenges, Jesús es troba de cara amb un leprós que, agenollat, li prega: «Si vols em pots purificar». Cap indicació de lloc en aquest cas. La gentada sembla haver desaparegut de cop i volta. És clar que Marc s'ha volgut fixar només en el cara a cara entre Jesús i aquest malalt anònim, en representació de tots els altres d'arreu del món. El leprós, segons la llei de l'Antic Testament i cultures del voltant, era segregat, sepa-

rat del contacte amb els altres. El malalt de lepra era considerat fora de l'àrea de la salvació, un excomunicat, una mena de cadàver ambulat. La lepra constituïa un símbol que provocava pors i tabús. Cal comprendre el drama humà i religiós de l'evangeli d'aquest diumenge, que es deuria preguntar: «Per què a mi, Senyor?» Alhora colpeix l'originalitat i la força provocativa del gest que ha fet Jesús. El leprós de l'evangeli desafia la segregació en què havia de viure, va amb fe davant Jesús que, compadit, el tocà amb la mà i li diu: «Queda pur». Qui tocava un leprós quedava contaminat per la lepra. Jesús, en canvi, toca el leprós i el torna pur. Després l'envia al sacerdot perquè el torni a inscriure en el context social. Un cop pur

podrà viure lliurement enmig de la societat davant Déu. La joia de la guarició fa que escampi arreu que ha estat guarit de la seva malaltia.

Crist ha vingut a instaurar un nou comportament, ple de misericòrdia, envers el sofriment de l'home, especialment dels més marginats. Guarint el leprós, Jesús es revela com aquell en el qual Déu es fa pròxim del pròxim: pròxim de tots els homes, també d'aquells que són exclosos i marginats. Jesús és una proximitat que supera totes les distàncies; s'ha fet un de nosaltres i ha suprimit les barreres aixecades pel nostre egoisme. I ens ensenya a actuar com ell.

Ignasi Ricart, claretià

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Litúrgia i Espiritualitat

Secretariat de Confraries

El Secretariat de Congregacions, Confraries i Germandats de la Diòcesi de Lleida agrupa les entitats de pietat popular que tenen com a labor principal fomentar l'espiritualitat, el culte als titulars de les diferents entitats, la formació i la caritat.

Està formada per entitats, tant canòniques com civils, que tenen entre les seves finalitats la devoció popular als diferents misteris de la passió, vida i mort de Jesús. La major part de l'activitat de totes les entitats que agrupa es concentra en el període de Quaresma i Setmana Santa, tot i que els cultes i actes tenen durada durant tot l'any. La tasca caritativa també esdevé un element important d'aquestes entitats.

El Secretariat es va posar en marxa ara fa uns 10 anys, i durant aquest temps s'ha anat millorant en diferents aspectes de coordinació. De les darreres reunions ja ha sortit un programa conjunt d'activitats, així com noves iniciatives pel conjunt de les entitats.

Actualment el Secretariat està treballant per tal de configurar una agrupació de les entitats. Per aquest motiu, i per establir les línies d'actuació, es reuneix un cop al trimestre.

Junts hem pregat!

El passat 20 de gener, s'ha celebrat a l'església evangèlica Ebenezer una pregària ecumènica, com a acte central de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians.

Fidels de totes les esglésies cristianes de Lleida, amb els seus representants i autoritats civils, han

JORNADA DE REFLEXIÓ I CONVIVÈNCIA:

«El meu compromís en una església en minoria»

- 9.30 h. Acollida
- Ponència de Salvador Escudé
- Pausa - cafè
- Ponència de Carles Sanmartín
- Aportació del Sr. Bisbe
- Intervenció de l'Àrea d'Evangelització
- Presentació del Congrés Laicat XXI
- 13.30 h. Pregària - cloenda

Organitza: Àrea d'Evangelització
«Gaudium et Spes»

Casa de l'Església (Acadèmia Mariana)
Dissabte 21 de febrer, de 9.30 a 14 h

omplert l'església, en un acte ecumènic en el que s'ha insistit en la unitat dels cristians com a desig del mateix Crist: «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17,21).

En la celebració, els representants de les diverses Esglésies han ajudat a la reflexió sobre la unitat dels cristians que professen una mateixa fe en Jesús. Les diferents corals han intercalat cants entre les lectures i reflexions, ajudant a la pregària.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h
Dissabtes de 10 a 14 h
Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 15 de febrer.** Dia Mundial del Malt:
  - 18.45 h, Rosari de torxes, organitzat per l'Hospitalitat de Lourdes, a la Catedral.
  - 19.30 h, Eucaristia a la Catedral.
- **Dimecres, 18 de febrer.** Dimecres de Cendra:
  - 19 h, Via Crucis a la Catedral.
  - 19.30 h, Eucaristia a la Catedral.
- **Dissabte, 21 de febrer:**
  - 10 h, Jornada de reflexió i convivència. Acadèmia Mariana.
- **Diumenge, 22 de febrer:**
  - 19.30 h, Eucaristia a la Catedral. Ritus d'ingrés dels catecúmens.

La pregària dels fidels l'ha dirigida la Sra. Francesca Agustí, delegada d'Ecumenisme, qui ha recordat el lema d'enguany «Dona'm aigua.»

Per acabar, junts i agafats de les mans, hem cantat el Parnostre, acomiadant-nos tot desitjant que l'Esperit ens enforteixi per trobar camins d'unitat entre els cristians.

CURS DE FORMACIÓ:

Fe i Justícia: «Una comunitat més justa»

Organitza: IREL

Coordinen: Xavier Pelegrí
i Carles Sanmartín

Del 25 de febrer al 15 d'abril

AYUDANDO A VIVIR

Una sabiduría nueva

Para la Jornada del Enfermo se nos propone este año un tema de cierta profundidad, con un texto del libro de Job (29,15): «Yo era ojos para el ciego, era pies para el cojo». Y se nos pide la «Sabiduría del corazón» porque, con un corazón nuevo, es posible otra manera de mirar las cosas, incluida la enfermedad y el dolor.

Necesitamos esta Sabiduría que nos hace mirar con profundidad y ejercitar el pensamiento crítico porque, demasiadas veces, vivimos a golpe de titulares de prensa o de una serie de acontecimientos que nos distraen claramente. El silencio casi ha desaparecido de nuestras vidas y tenemos que estar siempre conectados. Esta sabiduría del corazón, cálida, reposada, tal vez nos pueda dar miedo pero en realidad es la única capaz de otorgarnos estabilidad.

En este momento de la Iglesia, el papa Francisco en la *Evangelii Gaudium* nos invita volver a Jesús y llegar a todos sin excepciones. Pero nos pregunta: «¿A quién se debería privilegiar? Cuando uno lee el Evangelio, se encuentra con una orientación

contundente: no tanto a los amigos y vecinos ricos, sino sobre todo a los pobres y enfermos, a aquellos que suelen ser despreciados y olvidados, a aquellos que «no tienen con qué recompensarte» (Lc 14,14). No deben quedar dudas ni cabe explicación alguna que debilite este mensaje tan claro» (EG 48).

La sabiduría del corazón consiste en la recuperación de la mirada con actitud contemplativa hacia la persona que sufre. Una mirada como la de Jesús, que nunca pasaba de largo ante quien estaba sufriendo. Debemos afinar la mirada para descubrir dónde están hoy los enfermos, como están siendo acompañados en nuestra sociedad y en la Iglesia.

En el Mensaje Pontificio de este año se nos dice: Sabiduría del corazón es servir al hermano estando con él. El tiempo que se pasa al lado del enfermo es un tiempo santo. Pedimos con fe viva al Espíritu Santo que nos otorgue la gracia de comprender el valor del acompañamiento silencioso, que nos lleve a dedicar tiempo a estas hermanas y

a estos hermanos que, gracias a nuestra cercanía y nuestro afecto, se sienten más queridos y consolados. No olvidemos la dimensión de la gratuidad, del ocuparse, de hacerse cargo del otro. La caridad necesita tiempo. Tiempo para curar a los enfermos y tiempo para visitarlos. Tiempo para estar a su lado. La enfermedad y la experiencia del dolor pueden ser lugar privilegiado de la transmisión de la gracia y fuente para conseguir y reforzar la sabiduría del corazón.

Viviremos este 2015, también, con una atención especial a la vida religiosa. Por ello, deseamos agradecer la inmensa labor que tantos religiosos/as han hecho y hacen con los enfermos. Y animar y fortalecer la ilusión de nuestras comunidades religiosas para que continúen siendo motor de atención y respuesta esperanzada a tantos retos que se nos plantean cada día en el mundo de la salud.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737